

РЕШЕНИЕ

№ 1542

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2126** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Н. А., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Н., срещу Заповед рег.№ 513з-477/21.01.2022 г., издадена от Началника на отдел "Миграция" в СДВР, с която на оспорвания е отказано продължаване срока на пребиваване в Република България по негово заявление вх.№ 901323/16.12.2021 г.

В жалбата са развити доводи, че така оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон. Изложени са подробно предприетите от страна на жалбоподателя действия във връзка с подаденото заявление за предоставяне на разрешение за постоянно пребиваване по реда на чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ. Релевирано е оплакване за противоречие на даденото отрицателно становище от Държавна агенция "Национална сигурност" с предходно такова от същата агенция. Намира отказа за непропорционален и накърняващ правото му на личен и семеен живот. Моли Съда да отмени оспорения отказ, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона. В с.з. жалбоподателят не се явява, а процесуалният му представител адв.Т. поддържа жалбата, моли Съда да отмени отказа като неправилен и незаконосъобразен и административната преписка да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендира разноски по представен

списък.

Ответникът – Началникът на отдел "Миграция" в СДВР, в с.з. чрез юк.А. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника и отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че А. Н. А. е продължително пребиваващ чужденец в РБългария с разрешен срок до 13.01.2022 г.

От представената административна преписка се установява, че на 16.12.2021 г. жалбоподателят е подал заявление рег.№ 901323/16.12.2021 г. за продължаване на срока на пребиваване на основание чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ. Към заявлението са приложени редовен паспорт; удостоверение за продължително пребиваване на чужденец; удостоверение за сключен в Гърция граждански брак с българската гражданка А. Д. Я.; декларация от Я., че ще осигури жилище и финансова издръжка на съпруга си А. Н. А., както и че бракът не е фиктивен и не е сключен с цел заобикаляне на закона; декларация от работодателя на Я. "Еуроленд" ЕООД, че същата е назначена на безсрочен трудов договор; медицинска застраховка за чужденец, пребиваващ в България.

Заявлението, ведно с приложените документи, е изпратено по компетентност в отдел "Миграция" на СДВР за произнасяне по компетентност.

Със съобщение рег.№ 513000-1655/12.01.2022 г. жалбоподателят е уведомен, че спрямо него е започнала процедура по издаване на отказ по подаденото от него заявление.

ДА "Национална сигурност" е изпратила отрицателно становище изх.№ RB202001-001-03/М-6-14/05.01.2022 г. В него е отразена информация, получена от друга служба за сигурност, според която молителят е съпричастен към противоправни действия на територията на Гърция. Във връзка с изложеното е направен извод, че с действията си последният може да постави в опасност сигурността на българската държава.

След обсъждане на събраните в хода на административното производство доказателства и позовавайки се на отрицателно становище на ДАНС, Началникът на отдел "Миграция" в СДВР е издал обжалваната Заповед рег.№ 513з-477/21.01.2022 г. на основание чл.26, ал.1 във вр.с чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ. За същата чуждестранният гражданин е уведомен лично на 24.01.2022 г.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства представеното от ответника удостоверение за компетентност на административния орган и с съобщение рег.№ 513000-1655/12.01.2022 г. за започване на административното производство (л.51).

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок.

Оспорената заповед е издадена от Началника на отдел "Миграция" в СДВР в хипотезата на делегация съобразно Заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. на Директора на СДВР (л.33), като такава възможност е предвидена в нормата на чл.23, ал.7 ЗЧРБ. Следователно актът е издаден от компетентен орган. При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Съобщението за започване на административното производство е надлежно връчено на жалбоподателя, като му е дадена възможност да се запознае с документите по преписката и да предяви писмено своите искания и въпроси. Изложени са фактическите и правните основания при издаване на отказа и същият е мотивиран.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът съобрази нормите на чл.22, ал.1, т.4 и ал.4 ЗЧРБ, според които пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците, като това разрешение се издава след писмено становище от ДА "Национална сигурност".

За да издаде обжалвания отказ, Началникът на отдел "Миграция" в СДВР е приел, че отрицателното становище на ДАНС има задължителен за него характер и че с действията си последният може да постави в опасност сигурността на българската държава.

Обжалваният пред Съда отказ е издаден на основание чл.26, ал.1 във вр.с чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ. По силата на чл.26, ал.1 от закона се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл.10, ал.1, т.1. На свой ред разпоредбата на чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ предвижда, че това са случаите, когато с действията си чужденецът е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

Спорът се свежда до това дали правилно е приложен материалният закон. В тази връзка жалбоподателят намира, че отрицателното становище не може да е самостоятелно основание да му се откаже поисканото продължаване на разрешението за пребиваване. Отговор на спорния въпрос дава правилото на чл.22, ал.4 ЗЧРБ, според което писменото становище от ДАНС има задължителен характер за дирекция "Миграция" и за отдел "Миграция" при областните дирекции на МВР, с каквото статут е СДВР.

Становището на ДА "Национална сигурност" е дадено на нормативно основание – според чл.41, ал.1, т.2 тя осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за издаване на разрешения за продължително, дългосрочно и постоянно пребиваване и на визи и включва чужденци в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по Закона за чужденците в Република България.

Следва още да се добави, че при издаването на оспорената заповед административният орган действа в условията на обвързана компетентност, обусловена именно от цитираната разпоредба на чл.22, ал.4 ЗЧРБ. Наред с това нормата на чл.4, ал.1, т.14 ЗДАНС определя, че агенцията извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, свързани с миграционните процеси.

Съдът намира, че с оглед естеството на информацията, споделена от ДАНС, че молителят е съпричастен към противоправни действия на територията на Гърция, може да се направи обоснован именно с тази поверителна информация извод, че с действията си последният може да постави в опасност сигурността на българската държава. Тези обстоятелства се установяват от съдържанието на официален документ, издаден от ДАНС.

Съдът намира за неоснователно и релевираното в жалбата оплакване за противоречие на даденото отрицателно становище от ДАНС с предходно такова от същата агенция. В тази връзка следва да се има предвид, че информацията е получена от друга служба за сигурност, което предполага проследяване на динамиката в поведението на оперативно интересните лица, към които спада молителят, за да попадне в ползването не само на българските, а и на чуждестранните служби.

Следователно отправените възражения в жалбата са неоснователни.

Наред с това Съдът констатира, че при подаване на заявлението не е спазено изискването на чл.34, ал.3 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България, а именно то да се подаде не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешенния срок. В случая разрешенният срок е до 13.01.2022 г., а заявлението е подадено на 16.12.2021 г.

Ето защо оспореният отказ е издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата следва да се приеме за неоснователна и като такава да се отхвърли.

При този изход на спора и с оглед своевременно отправеното искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. В тази връзка жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл.26, ал.11 от ЗЧРБ и чл.143 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. А., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Заповед рег.№ 513з-477/21.01.2022 г., издадена от Началника на отдел "Миграция" в СДВР, с която на оспорвания е отказано продължаване срока на пребиваване в Република България по негово заявление вх.№ 901323/16.12.2021 г.

ОСЪЖДА А. Н. А., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: